

Πλυμβάτον. Glossæ MSS. Cod. Reg. 2062. πλυμ-
βάτον, τὸ μολίβδιον. Ex μολίβδῳ, qua voce utitur
Theodoritus lib. 4. Hist. cap. 22. ὅς φονέων βασιάνοις ἐπέ-
κανα κοινωθήσας, λίθοις καὶ μολίβδῳ κατ' αὐτῶν ἢ αὐχέ-
νων ἐπὶ πολὺ μαστιζόμενον, &c. Suidas: πλυμβάτους,
μολύβδους, καὶ ἡλιότιον.

ΠΛΟΥΜΟΣ, *Pluma*. Demetrius Constantino-
polit. lib. 1. Hieracosophij cap. 140. Φλίβων τὰ πτερά
αἰμάσσει πλῆμον ἢ δὴρήσεις ἔχοντα ὡς τὰς ῥίνας αὐτῶ.

Ἀπλωμισὸς, *Impulmis*, in Orneosophio Michaelis
Imp. jussu conscripto, initio: ἡ ἄρα αὐτῶ ἀπλωμι-
σῆ, καὶ ὡς ἂν παχυσμῶν.

Πλυμί, Πλυμμίον, Πλέμμιν, Πλυμίδι, *Opus Phrygium*,
opus plumarium, Gloss. Lat. Gr. *Pluma*, Πτίλον, Πλέμμιν.
Glossæ Basil. πλέμια, ποικιλτὰ ὑφάσματα. Hieronymus
Germanus: *Ricame*, πλέμι: *Ricamato*, πλυμισμῶν.
Petrus Comestor in Hist. Scholast. cap. 53. Exod.
*Et coccinei coloris opere plumario: pluma enim lin-
guā quādam acus dicitur, scilicet Aegyptiorum, et
quorum sunt diverse lingua, sicut Grecorum. Hoc
genus veli vulgo Distratum dicitur, quasi bis stratum,
Primo enim fit tela, cui cum acu opere manuali sub-
sternuntur rivitationes. Sunt qui dicunt opus plu-
marium, à similitudine avium, quibus superad-
dita est plumarum varietas. Idem opus dicitur etiam
polymitum, &c.* Procopius lib. 3. de Aedif. Justiniani
cap. 1. χιτῶν ἐκ μετὰξῃς ἀγκαλλωπίσασσι χυθῖς παν-
ταχθῶν ὠραισμένων, ἀ δὴ νενομίκασι πλυμμῖα καλεῖν.
Chronicon Alexandrinum an. 4. Justinii Thracis: καὶ
σιχάειν ἀσπρον παραγαυδῆν, καὶ αὐτὸ ἔχον χρυσὰ πλυμ-
μία βασιλικά, ὅσαυτος φέροισι τὴν χαρὰν αὐτῶ βα-
σιλέως Ἰουστίνου. Theophanes an. 5. ejusdem Justinii: καὶ
σιχάειν ἀσπρον ἔχον πλυμία χρυσά. Astramplychus
in Cælo Pythagorico MS. pag. 98. δηλοῖ ὑποσκευῆσιν
εἰς βασιλεία, καὶ βιβλία, καὶ ὄρισμὸν, καὶ πλυμῖον ὁμοίον
γραμμῶν καὶ μαρτυρίας.

Εμπλυμῶ, *Tonus ex opere plumario*. Pseudo-Eu-
stochius in Vita S. Eustignij: καὶ ὄρθρου ἀναστὰς, ἔχα-
ρίσατο αὐτῆ σιχάειον πορφυρόβαφον ἐμπλυμὸν ἵκεν τὴν
κοίτης αὐτῆ.

Ὀλόπλυμῶ, eadem notione. Glossæ Græcobarb.
παμμοικίλον, ὀλόπλυμον, ὅπως ἐν ὄλῳ πλυμισὸς.

Πλυμίζειν, *Acu pingere, Opere Phrygio intexere*:
Item, *Insculpere, Incidere, Calare*. Glossæ Græ-
cobarb. εὐ πεποικιλμένον, κατὰ πλυμισμένον, καὶ καλλω-
πισμένον. Sed & pro *Adornare, dotibus instruere*,
usurpat Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 1.

Κιαπετῶ ἄλλη τε μέγιστα ἔμυλια πλυμισμένη,
Idem lib. 4.

Ὡ βελγικῶ μαυτοπλέμισον κοράσιο γασημένω,
Τέτιο κοράσιον ἔμορφον ἐκ ἔχει βασιλεία,
Γιατὶ τὸ ἀελοπλέμισε ἡ αἰὼν γῶ φοροῖα.

Et lib. 5.
Ὅτινα πράττει καθεὺς ὅσον τὸ δυνάτὸν τε,
Γιανὰχην πλὴν ἀγάπης της, τὴν πλυμισμένης κρίνας.

Et lib. 6.
Ἦτον κερβερισσάμενα
Ἀπὸ συειανικὸν βλαυτὶ ἔμορφα πλυμισμένα.

Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi, MS.

Ἀνθη, καὶ ῥόδα, καὶ μυρτιάς, πασύλογα λολυδία,
Με πόθον να πλυμίζεσιν με χαρὴς καὶ τρεῖς δία.
Physiologus MS. αὐτῶ τοινῶ αἱ πείχες ὀλόσφεραι, ὀλό-
σφαιρες, ὀλόκεντρες, μακρῖαις καὶ πλυμισμέναις. Syntipas
MS. ἡ ἢ γρῶς τῆ ἐρωστομυραῖῳ πλοκοσμητέῳ, καὶ καθα-
ρασημένω, πλυμισμένη κόρη ἀπειριπάλω, &c.

Πλύμισμα, *Opus Phrygium*. Glossæ Græcobarb.
ἰμάτιον διαπρόσωπον, ἀπυκάμιθον, τὸ ὁποῖον εἰς τὸ πλύ-
μισμα, ἔχει καὶ ἄπο τὰ δύο μέρη πλὴν αὐτῶ θεωρίας.

Πλυμιστής, *Aspripelot, Phrygio, Sculptor*, Βιλονο-
ποικιλίης.

Πλυμιστός, πλυμμιστός, πλυμισμένῳ, *Acu pingens, Opere
Phrygio intexens*. Glossæ Græcobarb. ὀλόπλυμῶ,
ὅπως ἔστ' ὄλῳ πλυμιστός. Alibi: Ἀβάκχιδιον, μακρίων
λινὸν πλέμμισον. Historia MS. Belifarij:

Τὸν θρόνον ἢ τὴν Ἀνακτῶν καὶ τις νατὸ ἀσπρηῆ;
ἘΓκοπιῶ ὄλῳ πλυμιστός καὶ παραχρυσωμένῳ.

Anonymus de Locis Hierosol. cap. 1. καὶ ἡ ἀγία τρα-
πέζα ἐνασησασμένη με τέσσα πλυμισῆ. Idem cap. 3. καὶ
ἡ ὄρχα τὴ πέτρας ἐπὶ κυωωσῆ πλυμισῆ. Et cap. 7. καὶ αὐτὸς ὁ
τόπος ἐπὶ πλυμιστός, με μάρμαρα πλυμιστὰ πορφυρὰ καὶ μαύ-
ρα. Anonymus Interpres MS. Rhamplij sub finem: οἱ
πλυμμιστῶ παλατῶν, καὶ πλὴν χρυσῶν καμῆριον ὁ πλυμμι-
στῶ καὶ σύμορφον. Theophylactus Hierodiac. Homil.
8. pag. 148. Ἦτον ὅσα παρδαλις πλυμισῆ.

Χρυσοπλέμισῳ. Historia MS. Belifarij:

Ἐκάττειν τὸς εἰς δύο φάρια θαυμασὰ καὶ ὠραῖα,
Με σέλας χρυσωπλέμιστες, με χρυσὰ περινήθεια.

Πλυμμωδία, *Fimbria ornata et variegata*, apud
Crusium in Turcogr. pag. 188.

Πλυμῶκιον. Glossæ Græco-Lat. πλυμῶκιον, Πλυμμῖον,
Plumacium. Emmanuel Georgillas de Mortalitate
Rhodi MS.

Πλυμῶκια καὶ πλατύφυλλα με τέχνην καὶ με πράξιν,
Ἐσῶνω εἰς ἑλλὰ λινα λογιῶς ὄχραις μετὰξιν.

Πλυμαεικός, *Plumario opere contextus*. Isaacius
Tzetzis ad Lycophronem pag. 141. τὸς ἀσπλῶς βε-
βαμμένους δὲ πολλῶν βαφῶν, καὶ πεποικιλμένους, καὶ πλυ-
μαεικὸς λέξῃ. Theodoretus in 2. Reg. Interpr. 38.
pag. 280. τὴ χιτῶνα ἀσφαλῶτων ὁ ἰδῶ Ἀκύλας καρπωτῶν
ἠρμυλῶσεν, ἀντὶ τὴν καρπῶς ἐνυφασμένους ἔχοντα οἱ τῶ
ἢ αὐτὴν καλεῖται πλυμαεικόν. Similia habet Procopius
Gazæus in lib. 2. Reg. cap. 13.

Χλωσπλυμάτων, *Culcitra Anserinis plumis facta*.
S. Chrysofostomus in Homil. in Herodiadem: ἔτε ἀπλῶν
ἔχεν, ἔτε τρεῖς ἀπέξω, εἰδὲ κλίνων πλὴν ἢ ἰδοῶν ὑπερέτιν,
εἰ τὰ μαλακὰ χλωσπλυμάτα, ἐκλύοντα καὶ χαυνῶντα τὴν
ἀνδρογυνῶν τὰ σῶματῶ.

ΠΛΟΥΤΙΝΙΣΚΕΙΝ, *Ditescere*. Glossæ Græ-
cobarb. καλοειζικεύεις, καὶ παλιζεις, ἢ παλιτί-
σκεεις.

ΠΑΥΝΙΣΚΕΙΝ, *Lavare*, Πλύειν, in Glossis
Græcobarb.

ΠΑΥΝΟΚΟΛΟΣ. Vide in Κόλῳ.

ΠΑΩΙΜΟΣ, in Lexico MS. Cyrilli, τὸ ἀξίωμα
Πλωῖμοι, *Nauta Classarij*, Ἐλάῳ, Scylitzæ pag. 610.
Ita non semel apud Constantinum de Adm. Imp. cap.
51. pag. 196. & cap. 52. pag. 201. 209. in Nov. 3. ejus-
dem Augusti, apud Zonaram in Constantino Porph.
pag. 147. in Phoca pag. 162. & Harmenopol. lib. 1.
tit. 16. §. 7. Hinc

Βασιλικωπλωῖμοι, *Imperatorij dromonis Remiges*,
apud Continuator. Theophanis lib. 3. num. 28. qui
Zonaræ in Michaelē Theophili F. τὴν βασιλέως τρεῖς
ἐπέῳ dicuntur.

Πλωῖμον, Πλόμιον, *Classis, Navis*. Lexicon MS.
πλωῖμα, πλωῖσικὰ, ἢ τὰ πλωῶ, πεμπόμωμα. Glossæ Ba-
silic. γάτιο, ὁ τόπος τὴ ἀσφαλεστῆρας τὴ πλωῖμων προβρ-
μίσσεως. Theodorus Episcopus Paphensis in Vita MS.
S. Spiridonis: ἀπειλῶν ἐν ὁ προβροναύκληρῳ, καὶ ἀγορά-
σας τὸ βλησιδῶν ἐκ τὴ λογαρίῳ τὴ ἀγίῳ, καὶ πωλῆσας μὲν
τὸ πλωῖμον, &c. Agatho Diacon. de VI. Synodo: ἐ-
κῆθεν ἀπροσδοκῆτως αἰφνίδιον ἱπιστῶς τῆ βασιλίδι ταύτῃ
πῶλε μὲν πλωῖμος, τὴ ἐσομένης αὐτῆ καὶ σωτηρχεως στρα-
τιολικῆς ἐνόσως δυνάμεως, &c. Theophanes pag. 314.
καὶ ἐξῶπλισε πλωῖμον καὶ βελγάρων. Occurrit passim.
Vide Δρεγγαίῳ τὴ πλωῖμος.

Πλωῖμος, *Navis ipsa*. Οἱ τὰ βασιλικά πλωῖμα ἐπὶ
ῥόγας ὑπερέδωκται, καὶ τοῖς λοιποῖς πλωῖμοις, in No-
vella Constantini Porph. de fundis militarib.

Πλωῖμα,

